

en slet Løsning, som ude i Landet, naar Befolkningen saa, hvad det var, der stod i dem, blot vilde skabe yderligere Misfor nøjelse. Derfor er der ingen Grund til at være saa ængstelig, thi vi naa nok frem med Skattelovene, og naar vi saa have naaet noget virkeligt, have vi naaet den Dag, da vi kunne sige nej til Skinnet.“ Disse Ord kan jeg ganske slutte mig til. For mig staar det ogsaa som Hovedsagen at komme til noget, som Befolkningen vil finde godt og rigtigt og retfærdigt, og som kan blive en for lange Tider bestaaende god Ordning af vore Skatteforhold. At man ved Siden deraf søgte saa hurtigt som muligt at komme til Bestemmelser, som midlertidig kunde hjælpe ud over de vanskelige økonomiske Forhold, tror jeg ikke derfor vilde være udelukket.

Jørgensen: Det glædede mig meget før at høre det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), thi jeg ser i de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, en Erkendelse fra hans Side af, at det forholder sig saaledes, som jeg tillod mig at udtale forleden, at der i 1867 blev givet Hartkornet et Løfte om en landkommunal Indkomstskat, og at dette Løfte aldrig er blevet indfriet. Jeg tillader mig at understrege denne Erkendelse, fordi en Erkendelse, netop fra det ærede Medlems Side i denne Sag forekommer mig at veje betydelig til i Vægtskaalen til Fordel for Kommissionens Forslag.

Estrup: Der ligger blot deri en Erkendelse af, at ikke alene jeg, men begge Rigsdagens Afdelinger i 1867 vare af den Mening, at det vilde være rigtigt at gøre den Tilføjning til § 50, men heller ikke andet.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, og der endnu er indtegnet 3 Talere, skal jeg her afbryde Forhandlingerne.

Jeg skal dernæst meddele, at der fra Højesteretssagfører Otto Liebe er modtaget en Skrivelse af Dags Dato, som lyder saaledes:

„Herved har jeg paa min Moders, min Søsters og egne Vegne den Glæde at meddele, at vi, i Overensstemmelse med et af min afdøde Fader udtalt Ønske om, at en Del af hans efterladte Formue maatte komme almene Formaal til gode, paa denne hans 80 Aars Fødselsdag oprette et Legat til Fordel for

Landstingets Bude og hertil henlægge et Beløb af 5,000 Kr. i Østifternes Kreditforenings Obligationer af 7de Serie med vedhængende Renter à 4 pCt. p. a. fra 1ste Januar 1901.

Kapitalen ønskes under Navn af „Geheimkonferensraad C. Liebes Legat“ bevaret urørlig og den aarlige Rente anvendt til to livsvarige Understøttelser à 100 Kr. aarlig for Personer, der ere eller have været ansatte som Bude i Landstinget. Vi tilføje, at vi vilde sætte Pris paa, at Budene Edvard Lassen og Chr. Mathiesen, der særlig stode i personligt Forhold til min Fader i hans Formandstid, blive de første, der komme til at nyde godt af Legatet.“

Idet jeg har den Glæde fra denne Plads at kunne gøre denne Meddelelse, vil jeg tillige tilføje en hjertelig Tak til Ekscellencen Liebes efterladte for den Interesse, som de have vist for Funktionærerne i det Ting, til hvilket Ekscellencen Liebe gennem saa mange Aar var knyttet paa en saa fremragende og udmærket Maade.

(Medlemmerne tilkendegave deres Tilslutning til Formandens Udtalelse.)

Næste Møde afholdes i Morgen, og Dagsordenen vil da være:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Statstilskud til Kommunerne.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om en Forhøjelse af den ved Lov Nr. 47 af 1ste April 1887 paabudne Skat af Brændevinsbrænding.

Mødet hævet Kl. 4. 30'.